

T-44. 2020. 09. 16. Melkisédek megáldja Ábrámot

Kedves Szülők és Gyerekek!

Egy héttel ezelőtt említettem, hogy ellenség tört Sodomára és környékére, elvitték Lótót is családjával és jószágával együtt, és Ábrám mentette ki őket az ellenség kezéből. Ábrámnak 318 próbált legénye volt, és amikor meghallotta, hogy Lót fogságba esett, felfegyverezte ezeket a legényeket. Volt három szövetségese is: Áner, Eskol és Mamré nevű, akik ott laktak, ahol Ábrám. Ez a csapat éjjel az ellenségre ütött. Isten Ábrámmal volt, és ezért le tudta győzni, meg tudta futamítani az ellenséges királyok harcosait. Kiszabadította nemcsak Lótót, hanem a többi embert is, akiket az ellenség elhurcolt, és nemcsak az embereket mentette meg, hanem mindazokat a javakat, kincseket, jószágokat is visszaszerezte, amiket az ellenség elvitt.

Mikor a foglyokkal és a kincsekkel visszatértek, két király jött ki eléjük: Sodoma királya és Sáleem királya, Melkisédek. (Sáleem későbbi neve: Jeruzsálem). Melkisédek nemcsak király volt, hanem a Magasságos Isten papja is. Kenyeret és bort hozott. Ábrámot megáldotta, Istent pedig ilyen szavakkal áldotta: **1Mózes 14,20:** *Áldott a Magasságos Isten, aki kezébe adta ellenségeidet.* Ekkor Ábrám tizedet adott neki mindenből.

Ezután Sodoma királya szólalt meg, és Ábrámnak akarta adni az összes jószágot, kincset. Csak a népet kérte vissza. De Ábrám nem fogadta el. Megesküdött, hogy *„egy fonalszálat, vagy egy sarukötőt sem veszek el mindabból, ami a tiéd, hogy ne mondjad: Én gazdagítottam meg Ábrámot”.* Miért tette ezt Ábrám? Azért utasította vissza mindazt a gazdagságot, sok jószágot és kincset, ami az övé lehetett volna, mert neki sokkal többet ért Isten áldása, amit Melkisédek által is adott neki az Úr. Azt is tudta, hogy Isten adta kezébe az ellenséget, ezért nem őt illeti, amit Sodoma királya felajánlott neki. Csupán legényeinek élelmét fogadta el, és az **1Mózes 14,24. v.** szerint *„ama férfiak részét, kik én velem eljöttek: Áner, Eskhol, Mamré, ők vegyék ki az ő részüket”.* Vagyis azok, akik nem az ő háza népéhez tartoztak, Áner, Eskol és Mamré, azok elfogadhattak, amit akartak, de ő semmi mást nem fogadott el, csak a legényei élelmét.

Nagyon tanulságos ez a számunkra. Látjátok, Ábrám nem azért gazdagodott meg, mert ügyes volt, és minden lehetőséget megragadott a gazdagodásra, vagy mindenkitől elfogadott bármit. Nem. Ő Istenre várt, őt Isten áldása gazdagította meg. Csak a fáradt, éhes legényei számára fogadott el ételt. Ő megelégedett Isten áldásával. Megelégedett volt azzal, amit Istentől kapott.

Erről szól a következő, kicsit hosszabb aranymondás: **1Tim 6:6-10** *De valóban nagy nyereség az Istenfélelem, megelégedéssel; Mert semmit sem hoztunk a világra, világos, hogy ki sem vihetünk semmit; De ha van élelmünk és ruházatunk, elégedjünk meg vele. Akik pedig meg akarnak gazdagodni, kísértetbe meg törbe és sok esztelen és káros kívánságba esnek, melyek az embereket veszedelembe és romlásba meritik. Mert minden rossznak gyökere a pénz szerelme: mely után sóvárogván némelyek eltévelyedtek a hittől, és magukat általszegezték sok fájdalommal.*

A kisebb gyerekek csak az elejét tanulják meg: **1Tim 6:6-8:** *De valóban nagy nyereség az Istenfélelem, megelégedéssel; Mert semmit sem hoztunk a világra, világos, hogy ki sem vihetünk semmit; De ha van élelmünk és ruházatunk, elégedjünk meg vele.*

Szeretettel: Debrecen, 2020. szeptember 16-án, szerdán
Apostol Imre bácsi